

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

ændringer vedrører lovforslagets § 4, der svarer til den gældende lovs § 2. I denne paragraf er samlet alle de salgsvirksomheder, for hvilke der ikke gælder nogen lukketid. Sådanne undtagelser må jo gøres for apoteker, kiosker m. v.

I forslaget § 4 c om salg på jernbanestationer, jernbaneperroner, færger og lufthavne har lukkelovsudvalget foreslået, at sådanne virksomheder ikke må have salgsluge, dør eller udstilling af varer ud til offentlig gade, og endvidere, at de, såfremt de i den almindelige åbningstid forhandler andre varer end de, der må forhandles i lukketiden, skal fjerne disse ved almindelig butikslukketids indtræden eller anbringe dem under lukke og således tildækket, at de er fuldstændig skjult for det købende publikum. Begge disse begrænsninger har jeg slettet i forslaget efter henstilling fra bladhandlerforbundet. Bladhandlerforbundets henvendelse, som jeg har ment at måtte tillægge afgørende vægt, findes optrykt som bilag 3 til lovforslaget.

Endvidere har den som bilag 4 optrykte henvendelse fra teaterdirektørforeningen foranlediget mig til at gøre den ændring i lukkelovsudvalgets forslag, at ordet „programmer“ tages ud af bestemmelsen i § 4 e og i stedet optages i § 4 d. Det reelle indhold af denne ændring er, at salg af programmer i lukketiden ikke vil være tilladt som gadehandel. Det betyder altså, at man kommer bort fra de forhold, teaterdirektørerne har beklaget sig over, hvorved teaterprogrammer blev solgt på gaden foran teatret. Her ved dels unddroges teatrene en indtægt, som formentlig rettelig tilkom teatrene, dels blev teatrene afskåret fra at kontrollere kvaliteten og indholdet af de programmer, der blev solgt til publikum udenfor teatret.

Der er endelig i § 4 m optaget en ny bestemmelse, som ikke findes i lukkelovsudvalgets forslag. Baggrunden herfor er de som bilag 5 og 6 optrykte henvendelser fra Sammenslutningen af Smørrebrødsforretninger i Danmark og A/S Københavns Smørrebrød. Jeg tror, man må sige, at det har vist sig, at der i praksis er brug for, at publikum kan købe færdigt smørrebrød i lukketiden. Derfor har jeg ment at burde foreslå en sådan bestemmelse optaget i loven.

Jeg henleder samtidig opmærksomheden på, at det foreslås, at § 4 m optages i lovforslagets § 9, hvilket har til følge, at den foreslåede bestemmelse kun omfatter specialforretninger, der udelukkende tilvirker eller forhandler smørrebrød.

Jeg skal til slut henlede opmærksomheden på, at der i § 14 findes to nye bestemmelser,

som vi hidtil ikke har haft noget tilsvarende til i vor lukkelovgivning. Det er bestemmelser, der er skabt af krigen og de under krigen opståede lukkevaner blandt de næringsdrivende, som i flere tilfælde har været til stor gene for forbrugerne. Forholdene er muligvis efterhånden ved at bedres på dette område, men man har alligevel ment, det ville være rigtigt at foreslå, at sådanne bestemmelser indføres. Det vil kun være glædeligt, hvis der aldrig bliver brug for disse bestemmelser, og hvis dette på den anden side er tilfældet, må man vist anerkende, at forbrugernes berettigede interesser her er ved at blive trådt for nær, således at en sådan beskyttelse vil være påkrævet. Det er det såkaldte lukkevirvar, vi forsøger at komme tillivs gennem disse bestemmelser.

Bestemmelsen i § 1 vender sig mod de kollektive ferielukninger, der, som alle ved, i flere tilfælde har været praktiseret på en måde, der har været til stor gene for forbrugerne. Jeg vil gerne fremhæve, at det, selv om vi vedtager en sådan bestemmelse, ikke kan siges, at man hermed indfører en slags arbejdspligt for de næringsdrivende. En sådan bestemmelse vil heller ikke hindre en næringsdrivende i at lukke sin butik, mens han holder ferie. Det, man ønsker at hindre, er kun den kollektivt gennemførte branchevise ferielukning, hvorved forbrugerne i en bestemt by eller bydel helt afskæres fra i ferieperioden at komme i butikker af den pågældende art. Det må vist siges at være rimeligt at skabe et sådant værn for forbrugerne. Det samme gælder omend i mindre grad tilsvarende kollektive butikslukninger i en eller flere ugedage. Vi kender eksempler herpå, og i nogle tilfælde, f. eks. hvis de pågældende næringsdrivende ikke kan skaffe tilstrækkeligt med varer, kan der måske være rimelighed i, at de ikke holder deres butikker åbne hver dag. Det foreslås derfor, at handelsministeriet kan dispensere fra forbudet.

Lovens ikrafttrædelsesdag er fastsat til den 1. april 1950, den dag, da den nuværende midlertidige lukkelov udløber.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Første næstformand (Arnth Jensen): Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den ærede ordfører for udvalget for prøvelse af valg, for at han kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.